

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har ikke mere at føje til det, jeg allerede har sagt.

Keld Albrechtsen (EL): Jeg må indrømme, at jeg er helt forbløffet nu. Jamen statsministeren kørte et felttog mod den daværende regering med meget, meget skrappeskyldninger. Det var beskyldninger, som jeg i øvrigt ikke tror statsministeren nogen sinde dokumenterede konkret, men det er en anden sag. Nu vælter det så ud af skabet med sager, der foregår under den her regering, som statsministeren har ansvaret for.

Kl. 13.10

Statsministeren tog dog det initiativ i sidste uge, at han bebudede, at nu skulle der fastsættes nogle regler. Alt sammen mundede så ud i et brev til finansministeren om, at finansministeren skulle overveje, sådan forstod jeg det, om der skulle ske videre i den her sag. Er det ikke for tamt? Må vi i øvrigt godt få det brev sendt over til Folketinget, så vi kan se, hvad det er, finansministeren er blevet bedt om at overveje?

Hvad nu, hvis finansministeren siger til statsministeren: Jamen der er ingen problemer, der er ingenting, der er intet kammerateri og ingen vennetjenester i den her regering? Vil statsministeren så bare tage det til efterretning? Jeg må indrømme, at jeg er noget forbløffet, for den her sag skal jo vurderes ud fra de udtalelser, som statsministeren kom med i sin tid i sin grundlovstale.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Ganske ofte prøver hr. Keld Albrechtsen dog her i Folketingssalen at rejse spørgsmål af en lidt større betydning med et lidt videre perspektiv. Men jeg må altså sige, at i dag har hr. Keld Albrechtsen virkelig, virkelig fat i noget meget, meget tyndt, og der er ikke fugls føde på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål i dag. Men jeg skal sige til hr. Keld Albrechtsen, at det brev, der er sendt fra mig til finansministeren, skal hr. Keld Albrechtsen og Folketinget gerne få.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 2

Poul Nødgaard (DF): Når man går rundt her på Christiansborg, taler man naturligvis med mange folketingsmedlem-

mer. Det kan ikke undgås. Og jeg synes nærmest, det går som lidt af en løbeild her i øjeblikket, at der er store betæneligheder ved, at staten går i gang med at opføre et nyt skuespilhus. Derfor er mit spørgsmål til statsministeren, om ikke det var en idé, at statsministeren stod i spidsen for at indkalde de partier, der har indgået en aftale om et skuespilhus, til et møde, hvor man kunne drøfte, om man dog ikke kunne sætte den sag i bero.

Når jeg også nævner det her, er det, fordi vi lever i en meget trang økonomisk situation, også i kommuner og amter osv., så det ville nok være et godt signal at sende fra statens side, at vi overvejer at lægge projektet på hylden, sådan at det ikke gennemføres her og nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der foreligger ikke nye oplysninger for mig, der kunne berettige, at vi skulle ændre den tidligere truffne beslutning. Jeg agter ikke at tage et sådant initiativ, som hr. Poul Nødgaard efterlyser. Men det er da klart, at hvis der er parter i et forlig, som ønsker en sag rejst og drøftet, så holder man selvfølgelig et møde om det. Men jeg ser ikke noget grundlag for det.

Poul Nødgaard (DF):

Er statsministeren overhovedet klar over, at det, det betyder, hvis man bygger et nyt skuespilhus, er, at Stærekassen i tilknytning til Gamle Scene faktisk skal opgives? Der har man ofret 100 mio. kr. for ganske få år siden, og det vil så sige, at de mere eller mindre er spildt.

Jeg vil også godt sige til statsministeren, at jeg – når nu operaaen flytter ud i det såkaldte A.P. Møllerhus, som jeg kalder det – synes, at der så er rigelig plads på Gamle Scene og i Stærekassen til at lave de aktiviteter, der er tilbage på det kulturelle område. Derfor tror jeg, at statsministeren, hvis han gik ud og spurgte 10-20 danskere, hvad de mener om det der, ville få et fuldstændig klokkeklart svar: Opgiv dog det projekt.

Jeg står lidt uforstående over for, at statsministeren personligt holder så utrolig fast på, at der skal være et skuespilhus, samtidig med at vi har så mange restriktioner på forskellige områder, specielt også den aftale, der er indgået med kommunerne. Vi ser jo dagligt i vores aviser både i de kommunale blade og i landsaviserne, hvor stramme de aftaler er. Jeg tror, at man ude omkring i landet står utrolig uforstående over for, at vi ikke kan opgive et projekt, som bestemt ikke længere er nødvendigt. For det er det jo ik-